

ตำราโหราศาสตร์ไทย

ฉบับปรับปรุงสมัย

4

ว่าด้วยฉบับนี้

คัมภีร์สามเล่มท้ายตำรา

เล่มนี้ต่างจากเล่ม ๑-๓ ตรงชนิดของวัสดุ ไม่ใช่ตรงความยาก — สามเล่ม
ก่อนหน้าเรียบเรียงจาก **ภาคต่าง ๆ ของตำราเล่มเดียว** ส่วนเล่มนี้ ครอบ
คัมภีร์เอกเทศสามเล่ม ที่หลวงวิศาลดรุณกรนำมาผูกไว้ท้ายตำรา ใหญ่ คือ
คัมภีร์อัสติธาตุ (น.๖๖๖-๗๔๗) คัมภีร์เจกตริยางค์เกษตร (น.๗๔๘-๗๗๕)
และพุทธศาสนตราคม (น.๗๗๖-๘๐๒) · แต่ละเล่มมีคำไหว้ครู ของตัวเอง มีคำ
ปิดของตัวเอง และมีระบบคำนวณที่ไม่ยึดกันเลย บทนี้วางแผนที่ของทั้ง ๑๓๗
หน้า และประกาศสถานะหลักฐานตรงไปตรงมา ว่าอะไรตรวจแล้ว อะไรยังไม่
ตรวจ และอะไรที่ตำราขัดกันเอง

ฉบับนี้เรียงตามคัมภีร์ ไม่ได้เรียงตามเลขหน้าเสมอไป — บท 7 กับ 8 สลับหน้ากันเพราะหน้าตา
ร่างกับหน้าวิธีเดินแทรกสลับกันในเล่มจริง · ทุยกบทประกาศเลขหน้าไว้ตรงหัวบท และมีแผนที่
หน้าตำราของทั้งเล่ม เป็นหลักฐานว่าไม่มีหน้าไหนหล่น

ขอบเขตการใช้

คำทำนายในเล่มนี้เก็บไว้ในฐานะ**หลักฐานว่าตำราว่าอย่างไร** ไม่ใช่คำแนะนำ · วรรณคดีกำหนดความ
ตายของบุคคล **ไม่นำไปแสดงเป็นคำทำนายแก่ผู้ใช้ในทุกรูปแบบ** · เล่มนี้ไม่ได้ใช้แทนการตรวจหลักฐาน
ในต้นฉบับจริง

สารบัญ

เล่ม ๔

กฤษณเจสและกฤษณเจรูปแบบ	๔
ภาค ๑ · ก่อนอ่าน	๗
๑ คัมภีร์สามเล่มท้ายตำรา — แผนที่เล่มและสถานะหลักฐาน	๘
ภาค ๒ · อสังคิราต ภาคที่หนึ่ง — จากเงาไม้ถึงลัคนีราต	๑๒
๒ กวีบทกวี เงาไม้ และอายุราต ๘๐	๑๓
๓ เกณฑ์ ๒๘ ข้อ — สายโซ่เลขที่สร้างทั้งระบบ	๑๘
๔ ราตขาดศูนย์ · ลัคนีมูลราต ลัคนีตกฟาก ลัคนีราตุนพพวงศ	๒๖
ภาค ๓ · อสังคิราต ภาคที่สอง — ระบบแทรก ๒๔๐ ชั้น	๓๒
๕ ราตแทรกราต — ๑๖ ชุดแรก	๓๓
๖ ตรีกะราตและวิภาษ — แบ่งลงราตและลงพระเคราะห์	๓๘
๗ ตารางเวลาแทรกทั้งชุด — สิ่งที่ทำราค่านวนไว้ให้แล้ว	๔๓
๘ เติงโขคสังคิราต — จากจุลศักราชถึงพระเคราะห์ตัวแทรก	๕๑
ภาค ๔ · อสังคิราต ภาคที่สาม — ราตหนึ่งและราตวิติ	๕๖
๙ ราตวิติที่รอบ · ผังราตหนึ่ง — และคำสารภาพของผู้แต่ง	๕๗
ภาค ๕ · อสังคิราต ภาคที่สี่ — คำอธิบายของผู้แต่งเอง	๖๓
๑๐ ตำรามาจากไหน — เทวตา การปิดทอง และพบว่า "๑ ไม่มี ๒"	๖๔
๑๑ อสังคิราตกับหลักธรรม — ปฏิจวบมุขปาก ๑๒ ราต และกำลัง ๑๐๘	๖๙
๑๒ เงาดวงอาทิตย์ — คำตอบของข้อขัดแย้งเรื่องวิติ	๗๕
๑๓ ลำดับของการพยากรณ์ — และอุภาหรณ์ที่ระบุพระนาม	๘๑
ภาค ๖ · คัมภีร์เลขตรียางศ์เกษตร	๘๘
๑๔ เลขตรียางศ์คืออะไร — ราตวันเกิดเจ็ดราต และจักรทั้งสี่	๘๙
๑๕ ตารางอายุ ๒๘ ตาราง — วิธีอ่าน และผลตรวจหกด้าน	๙๕
๑๖ คำประพันธ์และคำพยากรณ์ตามอักษร	๑๐๕
๑๗ หลักอาทิตย์จร · ลูกพิษ · และอุภาหรณ์ปิดคัมภีร์	๑๑๐
ภาค ๗ · พุทธศาสตร์ราคม — และรอยต่อเข้าเล่มที่ ๕	๑๑๗
๑๘ ภูมิ ๕ · จิตต์ ๘๙ · กวจักร — โครงพุทธธรรมที่ทำราวางไว้	๑๑๘
๑๙ จากปริยัติสู่ภาวนา — บทที่ทำราเลี้ยว และเล่มที่ ๕ เริ่มตรงไหน	๑๒๔

ข้อมูลการพิมพ์

ฉบับนี้จัดพิมพ์เอง ไม่ผ่านสำนักพิมพ์ และไม่มีเลข ISBN · เนื้อหาใหม่ของฉบับนี้ — คำอธิบาย การจัดลำดับ และไดอะแกรม — สงวนลิขสิทธิ์ ส่วนถ้อยคำของตนฉบับยังมีสถานะตามวัตถุดิบทาง ฉบับนี้ไม่ได้สงวนสิทธิ์เพิ่มให้

ผู้จัดพิมพ์	ISBN	สัญญาอนุญาต เนื้อหา	สัญญาอนุญาต โปรแกรม
เจษฎากร อินทะวิศา · จัดพิมพ์เอง	ไม่มี ISBN	สงวนลิขสิทธิ์ © ๒๕๖๙	Apache-2.0

ฉบับนี้ไม่พิมพ์ภาพถ่ายหน้าหนังสือต้นฉบับ ทุกรูปในเล่มเป็นไดอะแกรมที่เขียนขึ้นจากตัวเลขและถ้อยคำของตัวเอง · เนื้อหาของต้นฉบับที่ยกมาอ้างอิงคงไว้ตามเดิมทุกตัวอักษร

กุญแจสี่และป้ายของเล่มนี้

เล่มนี้ใช้สีทำงานอยู่อย่างเดียว: **บอกว่าข้อความตรงหน้ามาจากไหน · ไม่ได้บอกว่าดีหรือร้าย ไม่ได้บอกว่าสำคัญมากหรือน้อย · ถ้าเข้าใจห้าสีข้างล่างนี้ คุณจะอ่านทั้งเล่มออกว่าตรงไหนเป็นคำของตำรา ตรงไหนเป็นคำของเรา**

หนึ่ง · ห้าสีบอกแหล่งที่มา

ทอง — ถ้อยคำของตำรา

คำที่หลวงวิศาลดรุณกรเขียนไว้เอง **ยกมาตัวต่อตัว ไม่เรียบเรียงใหม่** · อยู่ในกรอบพื้นครีมที่มีแถบทองด้านซ้าย และมีชิปบอกเลขหน้าต้นฉบับกำกับเสมอ

น้ำเงินเข้ม — เรียบเรียงจากตำรา

สารมาจากตำราทั้งหมด แต่**เรียงคำใหม่ให้อ่านง่าย** — ตารางส่วนใหญ่ คำอธิบายหลัก และรูปที่ทางกฎของตำราออกมาให้เห็น

เขียว — งานเขียนของฉบับนี้

ส่วนที่**ตำราไม่ได้เขียนไว้** — ข้อสังเกตที่ฉบับนี้ตรวจได้เอง · ห่วงโซ่เหตุผล · และรูปที่เราวาดขึ้นเพื่อทางโครงของกฎ · เล่มนี้**ไม่มีหน้าใดที่ฉบับนี้เขียนคำทนายเอง**

ม่วง — มติและระเบียบวิธีของฉบับนี้

จุดที่หลักฐานไม่พอให้ตัดสินใจเอง แล้ว**เราต้องเลือกทางหนึ่ง** · ทุกกล่องม่วงบอกเหตุผลที่เลือก และเก็บหลักฐานฝ่ายที่แย้งไว้ข้าง ๆ เสมอ

แดง — คำเตือน

จุดที่อ่านผิดแล้วเสียหาย — ด้านที่ห้ามข้าม · เนื้อหาที่ต้องอ่านในฐานะเอกสารประวัติศาสตร์ · และช่องที่**ไม่มีข้อมูล** ซึ่งต่างจากช่องที่ให้โทษ

กฎข้อเดียวของระบบนี้

ห้ามนี้ออกแหล่งที่มาเท่านั้น ห้ามยืมไปบอกว่าดีหรือร้าย — ถ้าหน้าไหนกำลังบอกว่า “ยังตัดสินไม่ได้” สักทั้งสองฝั่งต้องเป็นกลาง ห้ามใช้คู่เขี้ยว-แดงเด็ดขาด

สอง · รหัสอ่านเฉพาะตาราง — คนละชุดกับข้างบน

บางตารางใช้เขี้ยวกับแดงเป็น**รหัสอ่านทิศทาง** — เขี้ยวคือ “ตำราตัดสินว่าให้คุณ” แดงคือ “ตำราตัดสินว่าให้โทษ” · **นี่คือคำตัดสินของตำราเอง ไม่ใช่ของเรา** จึงใช้สีได้

ทุกตารางที่ใช้รหัสนี้จะมี**ประโยคปลดชนวนคำกับใต้ตาราง** บอกตรง ๆ ว่าเป็นรหัสเฉพาะตารางนั้น คนละชุดกับห้าสีข้างบน — ถ้าตารางไหนใช้สีโดยไม่มีประโยคนี้ ถือว่าเป็นข้อบกพร่องของเล่ม

สาม · ระดับความมั่นใจ — ไม่ใช่สีเลย

ทุกห่วงโซ่เหตุผลปิดท้ายด้วยระดับความมั่นใจของข้อสรุปนั้น · ระดับนี้**อ่านจากรูปทรง ไม่ใช่จากสี** — สามอย่างพร้อมกัน: จำนวนช่องที่ทึบ · แบบของเส้นกรอบ · และคำ

■■■ สูง

ทุกชั้นยืนยันถ้อยคำที่ตำรา
พิมพ์ตรง ตรวจย้อนได้
ทั้งเส้น

■■□ ปานกลาง

โครงหลักแน่น แต่มีอย่าง
น้อยหนึ่งชั้นยืนยันบนการอ่านที่
ยังเปิด

■□□ ต่ำ

พอบันทึกได้ แต่ยังไม่ควร
เอาไปใช้ตัดสินอะไร

ที่ไม่ใช้สีเพราะระดับความมั่นใจ**ไม่ใช่แหล่งที่มา** — ถ้าให้สีนี้ยืมสีของระบบข้างบนไปใช้ ผู้
อ่านจะอ่านสีเดียวได้สองความหมายบนหน้าเดียวกัน · และแบบนี้ยัง**อ่านได้ครบเมื่อพิมพ์
ขาวดำ**

สี่ · ป้ายที่ต้องรู้จักอีกสามแบบ

ตำรา น. ๔๘๓

ซีปเลขหน้า — บอกว่าถ้อยคำในกรอบถัดไปมาจากหน้าไหนของต้นฉบับ เพื่อให้ตามกลับไปดูเองได้

[...]

เครื่องหมายละของบรรณารักษ์ — ตรงนี้เราตัดถ้อยคำของตำราออก · วงเล็บเหลี่ยมบอกว่าเป็นการตัดของเรา *ไม่ใช่* จุดไข่ปลาที่มีอยู่ในต้นฉบับ

ยังไม่ยุติ

กล่องเส้นประ — เรื่องที่หลักฐานยังไม่พอปิด · ทุกกล่องบอกว่าอะไรจะปิดข้อนี้ได้ และระหว่างรอ ฉบับนี้ทำอย่างไร

ระบบทั้งหมดนี้มีไว้เพื่อสิ่งเดียว — **ให้คุณแยกออกเสมอว่ากำลังอ่านคำของใคร** · ถ้าเจอหน้าไหนในเล่มที่แยกไม่ออก นั่นคือข้อบกพร่องของเรา ไม่ใช่ของคุณ

1

ภาค ๑

น. แผนที่ทั้งเล่ม

ก่อนอ่าน

เล่มนี้ไม่ใช่ภาคต่อของเล่ม ๓ แต่เป็นคัมภีร์คนละเล่มที่ผูกไว้ท้าย ตำราใหญ่ · ผู้อ่านควรผ่านเล่ม ๒ มาแล้ว โดยเฉพาะระบบทศกา (บท 3, 18–19) กำลังพระเคราะห์ (บท 2) และวินัยการชั่ง (บท 10)

บทในภาคนี้

๑

คัมภีร์สามเล่มท้ายตำรา — แผนที่เล่มและสถานะหลักฐาน

คัมภีร์สามเล่มท้าทายตำรา – แผนที่เล่มและสถานะหลักฐาน

ต้นฉบับ	สิ่งที่บอกนี้ให้	สถานะหลักฐาน	ข้ออ้าง
น. แผนกกิ่งเล็ม	๕ หัวข้อ	ตรวจจากภาพจริง	๒ รายการ
— หน้าตำรา	๓ ตารางหลัก	เรียงตามแหล่งอ้างอิง	อธิบายในเนื้อมบท

ជូនដំណឹង

เล่มนี้ต่างจากสามเล่มก่อนตรงไหน

เล่มนี้ไม่ใช่แบบนั้น

หน้า ๖๖๖ ถึง ๘๐๒ ไม่ใช่ภาคหนึ่งของตำรา แต่เป็น **คัมภีร์เอกเทศสามเล่ม** ที่หลวงวิศาลดรุณกรนำมาผูกไว้ท้ายเล่มใหญ่ แต่ละเล่มเปิดด้วยคำนำมัสการ ของตัวเอง ปิดด้วยโคลงของตัวเอง และไม่ยืมตัวแปรจากเล่มอื่นเลย ผู้อ่านที่ ข้ามมาจากเล่ม ๓ จะพบว่าคำคุณูหลายคำเปลี่ยนความหมายไปหมด

ความต่างข้อนี้ไม่ใช่เรื่องรูปแบบ แต่เป็นเรื่องความปลอดภัยในการใช้งาน ถ้าเอานิยามของ "ลัคนา" จากเล่ม ๒ มาสวมกับ "ลักษณะมูลเจก" ของ เจกตรียางค์ เกษตร ผลที่ได้จะดูสมเหตุสมผลแต่ผิดทั้งหมด — และไม่มีตัวเลข ตัวไหนคอยเตือน

ผู้เขียน

คัมภีร์สามเล่ม

คัมภีร์	หน้า	จำนวน	แกนของระบบ	บทในเล่มนี้
คัมภีร์อัสติธาตุ	๖๖๖–๗๔๗	๘๒	แบ่งอายุ ๘๐ ปีลงธาตุ ๔ กอง แล้วซอยสีกลงไปได้ถึง ๒๔๐ ชั้น	2–13
คัมภีร์เจกตรียางค์เกษตร	๗๔๘–๗๗๕	๒๘	เอาตรียางค์ลูกต้นของราศีมาเป็นราศีวันเกิด แล้วเวียน ๑๒ ราศี × ๔ จักร	14–17
พุทธศาสนราคม	๗๗๖–๘๐๒	๒๗	ไม่มีตัวเลขให้คำนวณเลย — เป็นหลักธรรมแล้วเลี้ยวเข้าวิธีภาวนา	18–19

ตาราง ๑.๑ · คัมภีร์สามเล่มในเล่มนี้ — คนละระบบกันทั้งสามเล่ม. ข้อที่ควรจำตั้งแต่ต้น: **สามเล่มนี้ไม่ยืมตัวแปรกัน** · คำว่า "ลัคนา" ในอัสติธาตุ กับ "ลักษณะมูลเจก" ในเจกตรียางค์เกษตร เป็น คนละอย่าง — น.๗๗๓ ระบุว่าลักษณะมูลเจกเดิมอยู่ราศีพฤษภ ทั้งที่ ดวงเดียวกันนั้นมีลัคนาอยู่ราศีธนู · และผู้แต่งระบุเองที่ น.๗๔๙ ว่าเจกตรียางค์เกษตร "เป็นตำราคู่กับตำรามหาทักษาพยากรณ์" คือเติมช่องว่างให้กัน ไม่ใช่ระบบเดียวกัน

สังเกตแกนของทั้งสามเล่ม: เล่มแรกแบ่ง**เวลา** เล่มที่สองแบ่ง**ที่ทาง** และเล่มที่สามไม่แบ่งอะไรเลย เพราะเปลี่ยนจากการคำนวณไปเป็นการฝึกจิต

นี่เป็นเหตุผลที่เล่มนี้จบยากกว่าที่คิด — สองเล่มแรกตรวจตัวเองได้ด้วย เลขคณิต ผลบวกต้องลงตัว ลูกโซ่ต้องต่อกัน ส่วนเล่มที่สามไม่มีอะไรให้ ตรวจเลย และเป็นจุดที่หนังสือชุดนี้ต้องเปลี่ยนวิธีทำงาน

ผู้เขียน

แผนที่บอกกับหน้าตำรา

ภาค	บท	หน้า	เนื้อหา
๑ ก่อนอ่าน	1	—	บทนี้
๒ อสังติราฎ ภาคที่หนึ่ง	2–4	๖๖๖–๖๘๐	ที่มาของตัวเลข · เกณฑ์ ๒๘ ข้อ · ลัคน์สามชนิด
๓ อสังติราฎ ภาคที่สอง	5–8	๖๘๑–๗๑๖	ระบบแทรก ๒๔๐ ชั้น และวิธีเดินหาชั้นที่อายุตกอยู่
๔ อสังติราฎ ภาคที่สาม	9	๗๑๗–๗๒๗	ธาตุนิ่งและธาตุวิถี — ชุดที่ไม่เข้ากฎ
๕ อสังติราฎ ภาคที่สี่	10–13	๗๒๘–๗๔๗	คำอธิบายที่ผู้แต่งเขียนต่อท้ายด้วยตนเอง
๖ เลกตรียางศ์เกษตร	14–17	๗๔๘–๗๗๕	ราศีวันเกิดเจ็ดราศี · ตารางอายุ ๒๘ ตาราง · คำพยากรณ์ตามอักษร
๗ พุทธศาสนาราม	18–19	๗๗๖–๘๐๒	ภูมิ ๔ · จิตต์ ๘๙ · กวจักร แล้วเลี้ยวเข้าภวนา

ตาราง ๑.๒ · แผนที่บอก → หน้าตำรา. บท 7 กับ 8 ไม่เรียงตามเลขหน้า — น.๖๙๘–๖๙๙ เป็นร้อยแก้ววิธีเดิน ที่ถูกค้นกลาง กองตาราง ฉบับนี้จึงยกไปไว้กับบท 8 ตามเนื้อหา ส่วนบท 7 เก็บเฉพาะหน้าตารางล้วน

ยังไม่ยุติ · ผู้เขียน

สถานะหลักฐาน — พูดตรง ๆ ก่อนเริ่มอ่าน

เล่มนี้เป็นเล่มแรกของชุดที่เขียนได้ครบทุกบทตั้งแต่ร่างแรก เพราะหน้า ทั้ง ๑๓๗ หน้าถอดครบแล้วจริง ไม่ใช่เพราะเนื้อหาว่าง่ายกว่า

แต่ครบไม่ได้แปลว่านิ่ง

รายการ	สถานะ
ความครบของหน้า	ถอดครบ ๑๓๗ หน้า ต่อเนื่องไม่ขาดแม้แต่หน้าเดียว · ตรวจเลขหน้าจากมุมล่างของภาพจริงทุกใบ
ตัวเลขที่ตรวจย้อนได้	อายุธาตุรวม ๘๐ · ตารางสามฐานรวม ๑๐๘ · ธาตุแทรก ๑๖ ชุด · ตรีกะหะราศี ๑๑ · อุกาหรณ์สองดวงเดินครบทุกชั้น
ตาราง ๒๘ ตารางของเลกตรียางศ์เกษตร	ผ่านด้านโครงสร้างครบ แต่ลูกโซ่ตัวเลขสะกด ๑๐ ช่อง (ติดธงไว้ครบ) และรอยต่อจักรวันพุธเดินย้อนหลังหนึ่งจุด
แถวอักษรพยากรณ์ ๓๓๖ ช่อง	เติมไม่มีด้านตรวจเลย เพราะเป็นแถวเดียวที่ไม่มีเลขคณิตมาค้ำ · ฉบับนี้เปิดด้านใหม่ด้วยการจับคู่กับบทกลอนได้ ๓๒๖ จาก ๓๓๖ ช่อง — เหลือสองตัวอักษรที่ยังไม่มีคำพยากรณ์รองรับ

รายการ

สถานะ

ดวงกลมสีแดง

● เจ้าของอ่านจากเล่มจริงให้แล้ว สอบทานกับร้อยแก้วผ่านครบ ๑๑ ข้อทั้งสองชุด · ● แต่ยังไม่ทราบผังช่อง ⇒ ยังวาดขึ้นใหม่ไม่ได้ (ข้อที่ยังรอมติ)

จุดที่ตำราขัดกันเอง

● หกจุด — จุดที่กระทบทั้งเล่มคือ **ตำราผูกทวีปกับธาตุกลับด้านกันเอง** (จุดขัดแย้ง) · อีกห้าจุดเป็นตัวเลขที่พิมพ์ไม่ตรงกันภายในเล่ม ซึ่งไว้ตรงจุดที่ใช้งานในแต่ละบท

ช่วง น.๖๑๐–๖๖๕

● ไม่มีในคลังนี้เลย — เป็นช่องว่างระหว่างเล่ม ๓ กับเล่มนี้ (ข้อที่ยังรอมติ)

ช่วง น.๘๐๓ ขึ้นไป

● ยังไม่ได้ถ่าย — พุทธศักราชคัมภีร์ที่ น.๘๐๒ โดยไม่มีข้อความปิดคัมภีร์

ตาราง ๑.๓ · สถานะหลักฐานของเล่มนี้ — สิ่งที่ตรวจแล้วและสิ่งที่ยังไม่ได้ตรวจ.

บรรทัดที่ต้องอ่านซ้ำที่สุดคือบรรทัดที่ว่า **ตำราผูกทวีปเข้ากับธาตุกลับ ด้านกันเอง** ระหว่างหน้า ๖๖๗ กับหน้า ๖๗๐ และความกลับด้านนั้นไหลต่อ ไปถึงตัวลบบประจำวนเกิดที่หน้า ๖๗๒ กับ ๖๗๔ ผลคือ **ถ้าเลือกผิดข้างเดียว การคำนวณจะผิดทั้งดวงตั้งแต่ก้าวแรก** ฉบับนี้จึงแสดงทั้งสองฝั่งทุกครั้ง ที่เจอ และไม่เลือกให้ผู้อ่าน

ผู้เขียน

ควรอ่านอย่างไร

ถ้าอ่านเพื่อ**ใช้งาน** ให้เริ่มที่บท 14 — เจกตรียางค์เกษตรเป็นระบบที่ เดินได้เร็วที่สุดในเล่ม รู้แล้ววันเกิดกับอายุก็เดินได้ทันที และมีตารางที่ ตำราคำนวณไว้ให้แล้ว

ถ้าอ่านเพื่อ**เข้าใจว่าโหราศาสตร์ไทยคิดอย่างไร** ให้เริ่มที่บท 12 — สามหน้านั้นเป็นหน้าที่ผู้แต่งยกข้อขัดแย้งของตำราขึ้นมาเอง แล้วเสนอ คำอธิบายเอง เป็นการทำงานทางความคิดที่หาได้ยากในตำราโบราณ

ถ้าอ่านเพื่อ**รู้ว่าผู้แต่งเป็นคนอย่างไร** ให้เริ่มที่บท 10 กับบท 19 — หน้า ๗๓๐ ท่านเรียกการอ้างเทวดาว่าเป็น "การปิดกองตำรา" ส่วนหน้า ๘๐๒ ท่านสรุปว่า ความรู้จริงมาจากสมาธิ สองประโยคนีห่างกัน ๗๒ หน้า และ วางอยู่คนละคัมภีร์ แต่พูดเรื่องเดียวกัน

และถ้าอ่านเรียงตั้งแต่บท 2 — ขอให้เผื่อใจไว้ว่าอัสติธาตุเป็นระบบที่ ซอยละเอียดที่สุดในตำราทั้งเล่ม ผู้แต่งเองประกาศไว้ที่หน้า ๖๘๙ ว่า ต้องคำนวณให้ครบ ๒๔๐ รายการจึงจะจบระบบ ท่านทำตัวอย่างให้ดูเพียง รายการเดียว แล้วบอกให้ผู้ศึกษาทำเองอีก ๒๓๙ รายการ

2

ภาค ๒

น. ๖๖๖-๖๖๘ · ๖๖๘-๖๗๒ · ๖๗๓-๖๘๐

อสังหาริมทรัพย์ ภาคที่หนึ่ง — จากเงาไม้ถึงลัคนาราศ

๑๕ หน้าแรกของคัมภีร์ วางระบบทั้งหมดจากตัวเลขชุดเดียว คือ
ปริณทลทวิปทั้ง ๔ หารด้วยปริณทลเงาไม้ประจำทวิป ได้อายุราตุ ๔
กองที่รวมกันเป็น ๘๐ — ตรงกับชื่อคัมภีร์

บทในภาคนี้

- ๒ ทวิปทั้งสี่ เงาไม้ และอายุราตุ ๘๐
- ๓ เณทร์ ๒๘ ขั้ว — สายโซ่เลขที่สร้างทั้งระบบ
- ๔ ราตุขาดศูนย์ · ลัคนีมูลราตุ ลัคนีตกฟาก ลัคนีราตุนพพางค์

ប្រភព៖ ២ · ឆ. ២២២-២២៨

คัมภีร์อัสติราตูปเฑิตด้วยของที่ไม่มีใครคาดว่าจะเป็นจุดตั้งต้นของระบบ
พยากรณ์ — **ขนาดของทวีปทั้งสี่ และขนาดเงาของต้นไม้ประจำทวีป** เอา
ปริมาตรทลทวีปหารด้วยปริมาตรทลเงาไม้ ได้ตัวเลขสี่ตัวคือ ๓๐

ภาค ๒ • บทที่ ๒

ตำรา

ถ้อยคำเดิมของตำรา — คำสั่งใช้ และคำสั่งให้รู้จักทวีปก่อน

ตำรา น. ๖๖๖

๑ สิกขิการิย ถ้าวะคํานวณอสัติราตฤ ทํานให้พิเคราะห์จุจรรราศัให้รู้ถ่องแท้ ในตรียางค์และ
นวางค์ ว่าจะกินอยู่ในราตฤอันใด และราศัใด กับให้พิจารณาอุพระเคราะห์จรประกอบด้วย จึงจะ
พยากรณ์ได้ถูกต้องตามเหตุการณ์

[...]

ถ้าแลผู้ใดทําคํานวณอสัติราตฤถูกต้องด้วยนามอักษรทั้งปวงผู้นั้นควรเป็นโหรแล

[...]

พระอาจารย์เจ้ากล่าวไว้ว่า พึงรู้จักทวีปทั้ง ๔ และเงาไม้ประจำทวีปทั้ง ๔ นี้ก่อนคือ:-

ประโยคที่สองมีน้ำหนักกว่าที่เห็น — ตำราตั้งเงื่อนไขว่าผู้ที่คำนวณ อสัติราตฤได้ถูกต้อง "ควรเป็นโหรแล" คือถือเอาระบบนี้เป็นเครื่องวัด ความเป็นโหร ไม่ใช่ของแถมท้ายเล่ม

เรียบเรียง

หารสี่ครั้ง แล้วได้ ๘๐

ทวีป	ปริมาณทล (โยชน์) ไม่ประจำทวีป	ปริมาณทลเงาไม้ (โยชน์)	ผล หาร ชื่ออายุราตฤ ได้	อาจารย์ผู้กล่าว
ชมพูทวีป	๑๘๐๐๐ ดันหว่า	๖๐๐	๓๐ อายุโกสิราตฤ	อุตตมศีล (อุตมศีล)
บุพทวีเกห์	๕๙๕๐ ดันนุนนาค	๒๗๐	๒๒ อายุปาปราตฤ	กัปยจักขุ
อมรโคยานทวีป	๒๖๕๐ ไผ่ไทร	๒๒๐	๑๒ อายุสุริษราตฤ	มหาตักกศีล
อุตตรกฤทวีป (อุดรนนกาโร)	๔๙๖๐ ไผ่มะพร้าวนาฬิเกร์	๓๑๐	๑๖ อายุอมฤตราตฤ	อินทจักขุ

ตาราง ๒.๑ · ทวีปทั้งสี่ ไม่ประจำทวีป และเงาไม้ (น.๖๖๖) — หารกันแล้วได้อายุราตฤ (น.๖๖๗). ด้านตรง — หารกลับได้
ลงตัวทั้งสี่คู่ ไม่มีเศษแม้แต่คู่เดียว $(๑๘๐๐๐ \div ๖๐๐ = ๓๐ \cdot ๕๙๕๐ \div ๒๗๐ = ๒๒ \cdot ๒๖๕๐ \div ๒๒๐ = ๑๒ \cdot ๔๙๖๐ \div ๓๑๐ = ๑๖)$
และผลบวก $๓๐ + ๒๒ + ๑๒ + ๑๖ = ๘๐$ ตรงกับ ชื่อคัมภีร์ $\Rightarrow$ ตัวเลขแปดตัวในตารางนี้ยืนยันกันเองครบวง ถ้าถอดผิดแม้ตัวเดียวจะจับได้ทันที

ตำราไม่ได้บอกว่าการทำไมต้องเป็นเงาไม้ และไม่ได้บอกว่าใครวัด เล่าเพียงว่า ท่าน
ทศปาโมกข์ผู้เป็นอาจารย์ประจำทิศของแต่ละทวีปมานั่งประชุมกัน แล้ว แต่ละ
ท่านก็กล่าววิธีหาอายุราตุของทวีปตน

แต่คำอธิบายมาทีหลัง — หน้า ๗๓๒ ผู้แต่งชี้เองว่าคัมภีร์นี้ "มีมูลมาจาก การวัด
เงาของพระอาทิตย์และพระจันทร์" และหน้า ๗๓๖–๗๓๗ ท่านใช้ข้อนี้ อธิบาย
ปัญหาใหญ่ของคัมภีร์ได้ทั้งข้อ (ดูบท 12) ⇒ เงาไม้ในหน้าแรกจึงไม่ใช่ เครื่อง
ประดับ แต่เป็นคำใบ้ว่าระบบนี้เป็นระบบวัดเงา

สิ่งที่ตรวจได้จริงในหน้านี้คือเลขคณิต และผลตรวจผ่านทั้งหมด หารกลับ ลงตัว
ทั้งสี่คู่ ไม่มีเศษ แล้วผลบวกได้ ๘๐ พอดี — ซึ่งเป็นชื่อของคัมภีร์เอง ตัวเลขแปดตัว
จึงยืนยันกันเองครบวง ถอดผิดตัวเดียวจะจับได้ทันที

เรียบเรียง

อายุราตุสี่กอง – ตารางที่ต้องถือไว้ทั้งเล่ม

ชื่อราตุ	อายุราตุ (ปี) ราตุ	ราศีต้นราตุ	ฝ่าย
ปาปราตุ	๒๒ ลม	ตุล	ปาปเคราะห์
สุริขราตุ	๑๒ ไฟ	เมษ	ปาปเคราะห์
อมฤตราตุ	๑๖ น้ำ	กรกฎ	สมเคราะห์
โกลีราตุ	๓๐ ดิน	มังกร	สมเคราะห์
รวม	๘๐ —	—	= อสัตราตุ

ตาราง ๒.๒ · อายุราตุ ๔ กอง — ตัวเลขที่ทั้งคัมภีร์ใช้ต่อเนื่องไม่ห่างเลย. คอลัมน์ "ราตุ" "ราศีต้นราตุ" และ "ฝ่าย" ยังไม่ปรากฏ
ครบใน สามหน้าแรก — ตำรากอยยให้ในหน้า ๖๘๔ (ราศีต้นราตุ) และหน้า ๗๓๗–๗๓๘ (เหตุผลว่าทำไมกลางวันเป็นปาป
เคราะห์ กลางคืนเป็น สมเคราะห์) · ฉบับนี้รวมมาไว้ที่นี่เพื่อให้ผู้อ่านถือตารางเดียว เดินได้ทั้งเล่ม และประกาศไว้ตรงนี้ว่า **สอง**
คอลัมน์ที่ย้ายมาจากหน้า ที่อยู่ในบท 6 และบท 12 ไม่ใช่จากหน้า ๖๖๗

ตัวเลขสี่ตัวนี้ทำหน้าที่เดียวกันตลอดทั้งคัมภีร์ คือเป็น **ตัวลบ** ตั้งแต่ ที่ได้จาก
จุลศักราชขึ้นมา แล้วเอาอายุราตุลบไปตามลำดับ ลบไม่ได้ที่ราศีใด ก็ลงลัคน์ที่ราศี
นั้น กลไกนี้ซับซ้อนน้อยเฝ้าครั้งในคัมภีร์ ต่างกันแค่ว่า ตั้งต้นด้วยตัวลบตัวไหน
และหารด้วยเลขอะไร

หน้า ๖๖๗ ปิดท้ายด้วยการประกาศว่าราตุทั้งสี่คือของอย่างเดียวกับวันทั้ง ๗
พระเคราะห์ทั้ง ๘ เดือนทั้ง ๑๒ ราศีทั้ง ๑๒ และเบญจขันธ์ทั้ง ๕ — เป็น ประโยคที่
ฟังเหมือนวาทศิลป์ แต่หน้า ๖๖๘–๖๗๒ จะพิสูจน์ให้ดูด้วยเลขจริง ว่าท่าน

หมายความว่าตามนั้น คือ **สร้างเลขทั้งหมดนี้ออกมาจากธาตุสี่กอง ด้วยการบวก ลบคูณหาร** ซึ่งเป็นเนื้อหาของบทถัดไป

ยังไม่ยุติ · เรียบเรียง

จุดที่ต้องรู้ก่อนอ่านต่อ — ตำรา ผูกทวีปกับธาตุกลับด้านกันเอง

นี่คือปัญหาที่หนักที่สุดของคัมภีร์นี้ และเป็นเหตุผลที่บทนี้ยังปิดไม่ได้

ประเด็น	ฝั่ง ก — คำนวณตรงจาก เงาไม้	ฝั่ง ข — ตัวอย่างและสูตรที่ตำราเดินจริง
บุพพวิเทหคือธาตุ อะไร	น.๖๖๗ · ๕๙๕๐ ÷ ๒๗๐ = ๒๒ ⇒ ปาปธาตุ	น.๖๗๐ ข้อ (๑๔) เดินตัวอย่างหาธาตุพระอาทิตย์แล้วสรุป ว่า "ลงพระอาทิตย์ที่บุพพวิเทห อันเป็น สุริชธาตุ คือธาตุ ไฟ"
อมรโคยานคือธาตุ อะไร	น.๖๖๗ · ๒๖๕๐ ÷ ๒๒๐ = ๑๒ ⇒ สุริชธาตุ	ตามลำดับนับของ น.๖๗๐ (ชมพู → อมรโคยาน → อุดรณ นกาโร → บุพพวิเทห) จะเป็น ปาปธาตุ
เลข ๑๐๘ เป็นเก นทร์ลบของธาตุใด	น.๖๗๒ ข้อ (๒๔) · "เป็น เกนทร์ลบ ปาปธาตุ แล"	น.๖๗๔ ข้อ (๑) · "เกิดวันอาทิตย์ วันเสาร์ให้เอา ๑๐๘" ซึ่ง น.๖๗๙ ระบุว่าวัน ๑, ๗ เป็น สุริชธาตุ
เลข ๒๐๕ เป็นเก นทร์ลบของธาตุใด	น.๖๗๒ ข้อ (๒๕) · "เป็น เกนทร์ลบ สุริช แล"	น.๖๗๔ ข้อ (๑) · "วันอังคาร วันราหู... เอา ๒๐๕ ลบ" ซึ่ง น.๖๗๙ ระบุว่าวัน ๓, ๘ เป็น ปาปธาตุ

ตาราง ๒.๓ · ● จุดขัดแย้ง — ตำราผูกทวีปกับธาตุกลับด้านกันเอง และความกลับด้านไหลต่อไปถึงตัวเลข
ประจำวัน. ทั้งสี่แถวชี้ไปทางเดียวกัน คือมี **ชั้นเดียวที่สลับ** อยู่ระหว่าง "ชื่อธาตุ" กับ "ทวีป/ตัวเลข" ไม่ใช่ความผิดพลาด
กระจัดกระจาย · ที่สำคัญคือ **ฝั่ง ข คือฝั่งที่ตำราใช้เดินจริง** ทุกสูตรตั้งแต่ น.๖๗๔ เป็นต้นไปยึดตามฝั่งนี้
และอุทาหรณ์ทั้งสองดวงของคัมภีร์ (น.๗๕๐ · น.๗๕๔) ก็เดินตามฝั่งนี้แล้วลงตัวทุกชั้น ⇒ ในทางใช้งาน ฝั่ง ข มี
น้ำหนักกว่ามาก **แต่ฉบับนี้ยังไม่ปิด** เพราะการปิดหมายถึงประกาศว่าหน้า ๖๖๗ หรือหน้า ๖๗๒ พิมพ์ผิด ซึ่งต้อง
เทียบฉบับพิมพ์อื่นก่อน

ผลที่ตามมาไม่ใช่เรื่องวิชาการ แต่เป็นเรื่องปฏิบัติ — **เลือกผิดข้างเดียว คือคำนวณ
ผิดทั้งดวงตั้งแต่ก้าวแรก** เพราะตัวเลขประจำวันเกิดเป็นสิ่งแรก ที่ต้องหยิบใช้ในทุก
สูตรของคัมภีร์นี้

ฉบับนี้จึงทำสามอย่าง

หนึ่ง — แสดงทั้งสองฝั่งทุกครั้งที่ผ่านจุดนี้ ไม่เลือกให้

สอง — เวลาเดินตัวอย่างตามตำรา จะเดินตามฝั่ง ข เสมอ เพราะเป็น ฝั่งที่ตำราใช้
จริง และเป็นฝั่งที่อุทาหรณ์ทั้งสองดวงของคัมภีร์เดินแล้วลงตัว

สาม — ประกาศไว้ทุกครั้งที่กำลังเดินตามผังโหนด เพื่อให้ผู้อ่านที่ ตัดสินใจต่างออกไป
ย้อนกลับมาแก้ไขได้ตรงจุด

ผู้เขียน

สิ่งที่บทนี้ยังตอบไม่ได้

ตำราไม่ได้อธิบายว่าเหตุใดจึงเลือกทวีปสัทวิปนี้ ไม่ได้อธิบายว่าเงาไม้ วัดตอนไหน
ของวัน และไม่ได้อธิบายว่าเหตุใดผลหารจึงลงตัวพอดีทั้งสี่คู่ ทั้งที่ตัวเลข
ปริมาตรหลอดดูเหมือนถูกเลือกให้ลงตัวมากกว่าจะเป็นการวัดจริง

ข้อสังเกตสุดท้ายนั้นควรพูดตรง ๆ — ตัวเลข ๕๙๔๐ กับ ๒๗๐ ไม่ใช่ตัวเลข ที่ใคร
จะวัดได้จากธรรมชาติ แต่เป็นตัวเลขที่ถูกจัดให้หารกันลงตัวได้ ๒๒ ซึ่งเป็นเลขที่
ระบบต้องการอยู่แล้ว **ทิศทางของการสร้างจึงน่าจะกลับกัน กับที่ตำราเล่า** คือรู้
๘๐ และรู้การแบ่งสี่กองก่อน แล้วจึงย้อนสร้าง ปริมาตรทวีปให้หารลงตัว

ข้อนี้เป็นข้อสังเกตของฉบับนี้ ไม่ใช่คำของตำรา — และเป็นข้อสังเกตที่ สอดคล้อง
กับสิ่งที่ผู้แต่งพูดเองในหน้า ๗๓๐ ว่าเรื่องแถวดาที่เป็ดคัมภีร์นั้น "เป็นการปิดทอง
ตำราให้เป็นของศักดิ์สิทธิ์ดังงามขึ้น"

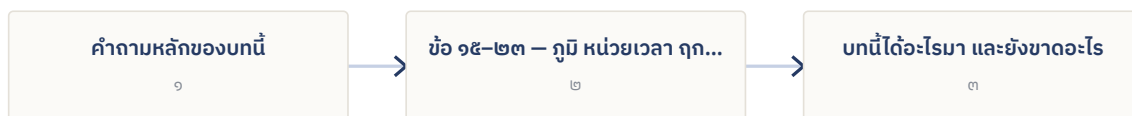
3

บทที่ ๓ · น. ๖๖๘-๖๗๒

เจนทร ๒๘ ข้อ — สาย โซ่เลขที่สร้างทั้งระบบ

ห้าหน้านี้ทำสิ่งเดียวที่ตำราโหราศาสตร์ไทยเล่มอื่นไม่ทำ — **สร้าง ค่าคงที่ทุก
ตัวของระบบขึ้นมาจากตัวเลขสี่ตัวในบทก่อน ด้วยการบวก ลบ คูณ หาร
ต่อกันเป็นลูกโซ่ ๒๘ ข้อ** ไม่มีข้อไหนหยิบตัวเลขใหม่ เข้ามาจากภายนอกเลย

ต้นฉบับ	สิ่งที่บทนี้ให้	สถานะหลักฐาน	ข้อค้าง
น. ๖๖๘-๖๗๒ ๕ หน้าตำรา	๘ หัวข้อ ๕ ตารางหลัก	ตรวจจากภาพจริง เรียงตามแหล่งอ้างอิง	๕ รายการ อธิบายในเนื้อหาบท

รูป ๓.๑ · เจนทร ๒๘ ข้อ — สายโซ่เลขที่สร้างทั้งระบบ.

ผู้เขียน

คำถามหลักของบทนี้

ค่าคงที่ในตำราโหราศาสตร์มักถูกส่งต่อมาโดยไม่มีที่มา ครูปอกว่าเท่านี้ ก็จำ
เท่านั้น จะถามว่าทำไมก็ไม่มีใครตอบได้

ห้าหน้านี้ทำสิ่งตรงกันข้าม

ตำราตั้งเลข ๓๐ ตัวเดียว แล้วเดินบวกลบคูณหารต่อกันไป ๒๘ ข้อ จนได้ คำคงที่
ทั้งหมดที่ระบบต้องใช้ — วันทั้ง ๗ พระเคราะห์ทั้ง ๘ ราศีทั้ง ๑๒ นวางศ์ ๙ มหา
นาทีก ๖๐ ฤกษ์ ๒๗ กำลังพระเคราะห์ทั้งแปดองค์ ภูมิของ พระเคราะห์ และเกณฑ์
ลปประจำธาตุที่ทุกสูตรต้องหยิบใช้เป็นก้าวแรก

ไม่มีข้อไหนหยิบตัวเลขใหม่เข้ามาจากภายนอกเลย ยกเว้นข้อเดียว ซึ่งเป็นข้อที่
ตำราเองก็ไม่อธิบาย

คำถามของบทนี้จึงมีสองชั้น ชั้นแรกคือลูกโซ่นี้เดินได้จริงหรือไม่ — เดิน ย้อนทั้ง
๒๘ ข้อแล้วพบว่าลงตัว ๒๖ ข้อ ชั้นที่สองคือสองข้อที่ไม่ลงตัวนั้น เป็นความคลาด
ของการถอด หรือเป็นความคลาดของหนังสือ

ตำรา

ถ้อยคำเดิมของตำรา — ข้อแรก และคำปิดชุด

ตำรา น. ๖๖๘

(๑) ให้ตั้งอายุโกลีธาตุ ๓๐ ลง เอาธาตุทั้ง ๔ หาร ลัทธิเป็นนามวัน ๗ เศษ ๒ นั้นเป็นปฐมเกณฑ์
บวกตราไว้

[...]

**กฎเกณฑ์ทั้ง ๒๘ ข้อนี้ ในตำรากล่าวว่าเป็นคำบรรยายของท้าวจาทุมหาราชิกา ให้ไว้แก่
อาจารย์ทั้ง ๔ ด้วยแล**

ประโยคปิดชุดสำคัญกว่าที่เห็น — ตำราบอกเองว่ากฎ ๒๘ ข้อนี้เป็นคำของ ท้าว
จาทุมหาราชิกา ไม่ใช่ของอาจารย์สี่ทิศ นั่นคือชั้นที่ผู้แต่งเรียกในหน้า ๗๓๐ ว่า
"การปิดทองตำรา" — แต่สิ่งที่อยู่ใต้ทองคำแผ่นนั้นเป็นเลขคณิต ล้วน ๆ และ
ตรวจได้ทุกข้อ

เรียบเรียง

ข้อ ๑-๙ — สร้างวัน พระเคราะห์ ราศี และการแบ่งบาป-สม

ข้อ	วิธีตามตำรา	ได้	เดินย้อน
๑	อายุโกลีธาตุ ๓๐ ÷ ธาตุ ๔	นามวัน ๗ · เศษ ๒ = ปฐมเกณฑ์ · แล้วลดปฐม เกณฑ์ครึ่งหนึ่งเหลือ ๑ บวกตัวหาร ๔ = ๕ เบี่ยงชั้น	✓ ๓๐ ÷ ๔ = ๗ เศษ ๒ · ๑ + ๔ = ๕

ข้อ	วิธีตามตำรา	ได้	เดินย้อน
๒	นามวัน ๗ ÷ เบ็ญจจันทร์ ๕	ลัพธ์ ๑ = พระ ๑ · เศษ ๒ = พระ ๒ · เศษ ๒ ลบ เชิงหาร ๕ ได้ ๓ = พระ ๓	✓ ๗ ÷ ๕ = ๑ เศษ ๒ · ๕ - ๒ = ๓
๓	นาม ๗ - ปัญหิณะ ๓ · แล้วบวกไปที่ละขั้น	๔ พระ ๔ · ๕ พระ ๕ · ๖ พระ ๖ · ๗ พระ ๗	✓ ๗-๓=๔ · ๓+๒=๕ · ๔+๒=๖ · ๓+๔=๗
๔	นามวัน ๗ ÷ ธาตุ ๔ แล้ว บวกลัพธ์ เศษ ตัวหารเข้า ด้วยกัน	๘ อัฐฐเคราะห์	✓ ๑ + ๓ + ๔ = ๘
๕	นาม ๗ + เบ็ญจจันทร์ ๕	๑๒ ทวาศราศี	✓
๖	เบ็ญจจันทร์ ๕ + ธาตุ ๔	๙ นาวาศี (นวางศ์)	✓
๗	ทวาศราศี ๑๒ ÷ ๙	ลัพธ์ ๑ เอกราศี · เศษ ๓ = ปฐม มัชฌิมะ อวसान	✓ ๑๒ ÷ ๙ = ๑ เศษ ๓
๘	อัฐฐเคราะห์ ๘ ÷ เบ็ญจจันทร์ ๕ แล้วเดินต่อ	๑ · ๓ · ๗ · ๘ = ปาปเคราะห์ทั้ง ๔ (อาทิตย อังคาร เสาร์ ราหู)	✓ ๘÷๕=๑ เศษ ๓ · ๗-๓=๔ +๓=๗ · ๑+๗=๘
๙	ทวาศราศี ๑๒ ÷ เบ็ญจ จันทร์ ๕ แล้วเดินต่อ	๒ · ๔ · ๕ · ๖ = สมเคราะห์ทั้ง ๔ (จันทร์ พุธ พฤหัสบดี ศุกร์)	✓ ๑๒÷๕=๒ เศษ ๒ · ๒+๒=๔ · ๗-๒=๕ · ๕÷๔=๑ เศษ ๑ · ๑+๑+๔=๖

ตาราง ๓.๑ · เกณฑ์ข้อ ๑-๙ (น.๖๖๘-๖๖๙) — จากอายุโกสิธาตุ ๓๐ ถึงสมเคราะห์ทั้งสี่. เก้าข้อแรกสร้างของสำคัญที่สุด
ของโหราศาสตร์ไทยขึ้นมาจากเลข ๓๐ ตัวเดียว — วัน ๗ · พระเคราะห์ ๘ · ราศี ๑๒ · นวางศ์ ๙ · และการ แบ่งพระเคราะห์เป็น
บาปกับสม · **เดินย้อนแล้วลงตัวทุกข้อ ไม่มีเศษ คำนวณแม้แต่ข้อเดียว** ⇒ ชั้นข้อความทอดของหน้าเหล่านี้เชื่อได้

จุดที่ควรหยุดดูคือข้อ ๘ กับข้อ ๙ ตำราไม่ได้ประกาศว่า "อาทิตย อังคาร เสาร์ ราหู
เป็นบาปเคราะห์" แล้วให้จำ แต่**คำนวณให้ดูว่าทำไมจึงเป็นชุดนี้** ชุดบาปเคราะห์
ออกมาจากอัฐฐเคราะห์ ๘ ส่วนชุดสมเคราะห์ออกมาจาก ทวาศราศี ๑๒ ต่างตัว
ตั้งกัน

จะเชื่อหรือไม่เชื่อว่านี้คือ "ที่มา" จริง ๆ เป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ในเชิงการ สอน วิธีนี้
ทำให้ผู้เรียนถือระบบทั้งระบบไว้ด้วยเลขตัวเดียว

เรียบเรียง

ข้อ ๑๐-๑๔ — มณฑลสองดวง และกำลังพระเคราะห์

ข้อ	วิธีตามตำรา	ได้	เดินย้อน
๑๐	เงาไม้ชมพู ๖๐๐ ÷ ๓ = ๒๐๐ · แล้ว ๑๘๐๐ ÷ ๒๐๐ = ๙๐ · ๙๐ - เกณฑ์ อดีต ๑๑ = ๗๙ · ๗๙ × ๓๐ = ๒๓๗๐ · ๒๓๗๐ ÷ ๘๐	ลัพธ์ ๒๙ เศษ ๕๐ = สุริยมณฑล ๕๐ โยชน์	⚠ ๑๘๐๐ ÷ ๒๐๐ = ๙ ไม่ใช่ ๙๐ — ต้องเป็น ๑๘๐๐๐ (จุดขัดแย้ง) · ที่เหลือลงตัวหมด: ๒๙ × ๘๐ = ๒๓๒๐ · ๒๓๗๐ - ๒๓๒๐ = ๕๐

ข้อ	วิธีตามตำรา	ได้	เดินย้อน
๑๑	สุริยมณฑล ๕๐ – เอกราศี ๑	จันทร์มณฑล ๔๙ โยชน์	✓
๑๒	สุริยมณฑล ๕๐ ÷ พระเคราะห์ ๘	อายุพระอาทิตย์ ๖ แล้วบวก ปฐมเกนทร์ ๒ ไปทีละองค์: อังคาร ๘ · เสาร์ ๑๐ · ราหู ๑๒	✓ ๕๐ ÷ ๘ = ๖ (เศษ ๒ ตำราไม่ใช่) · ๖→๘→๑๐→๑๒
๑๓	จันทร์มณฑล ๔๙ ÷ พระเคราะห์ ๘ แล้วบวกลัพธ์ เศษ ตัวหาร	อายุพระจันทร์ ๑๕ แล้วบวก ๒ ไปทีละองค์: พุธ ๑๗ · พฤหัสบดี ๑๙ · ศุกร์ ๒๑	✓ ๔๙ ÷ ๘ = ๖ เศษ ๑ · ๖+๑+๘ = ๑๕ · ๑๕→๑๗→๑๙→๒๑
๑๔	อายุพระเคราะห์ + ปฐมเกนทร์ ๒ ÷ ธาตุ ๔ · เศษนับถอยหลังจากชมพู ทวีป	ธาตุประจำพระเคราะห์แต่ละ องค์	● ตัวอย่างพระอาทิตย์: ๖+๒ = ๘ ÷ ๔ = ๒ เศษ ๐ ⇒ นับเศษเป็น ๔ ⇒ ตกบุพพวิเทห์ — แล้วตำราเรียกว่าสุริชธาตุ (จุดขัดแย้ง)

ตาราง ๓.๒ · เกนทร์ข้อ ๑๐–๑๔ (น.๖๖๙–๖๗๐) — มณฑลสองดวง และอายุพระเคราะห์ทั้งแปด. ข้อ ๑๒–๑๓ ให้ของที่ใช้
บ่อยที่สุดในคัมภีร์นี้ คือ **กำลังพระเคราะห์ ทั้งแปด:** อาทิตย์ ๖ · จันทร์ ๑๕ · อังคาร ๘ · พุธ ๑๗ · พฤหัสบดี ๑๙ · ศุกร์ ๒๑ ·
เสาร์ ๑๐ · ราหู ๑๒ · รวม **๑๐๘** — เลขเดียวกับที่บท 11 จะพบอีกครั้งในรูปของตัณหา ๑๐๘ และนวางศ์ ๑๐๘ · ตัวเลขชุดนี้จะเป็น
ตัวคูณและตัวหารของทั้งภาคที่สอง (บท 6–8) · ⚠ ข้อ ๑๐ มีตัวเลข **๑๑** ที่เรียกว่า "เกนทร์อดีต" โผล่เข้ามา โดยไม่มีนิยามที่ใด
ในคัมภีร์ — เป็นตัวเลขเดียวใน ๒๘ ข้อที่ไม่ได้ สร้างจากลูกโซ่

ข้อ ๑๒–๑๓ ให้ของที่บทหลัง ๆ จะใช้หนักที่สุด คือกำลังพระเคราะห์ทั้งแปด ซึ่งอยู่
ครบในตารางข้างบน

เมื่อบวกกันทั้งแปดองค์จะได้ ๑๐๘

เลขนี้ไม่ใช่เรื่องบังเอิญในสายตาของผู้แต่ง — หน้า ๗๓๓ ท่านจะกลับมา สร้าง
๑๐๘ ขึ้นอีกครั้งด้วยวิธีคนละทาง แล้วชี้ว่าเลขนี้คือตัณหา ๑๐๘ และ นวางศ์ ๑๐๘
(ดูบท 11) ส่วนในภาคที่สอง เลขชุดนี้จะกลายเป็นตัวคูณและ ตัวหารของการแบ่ง
เวลาแทบทุกครั้ง (บท 6–8)

และมีข้ออีกข้อหนึ่งที่ควรสังเกต — ข้อ ๑๐ เป็นข้อเดียวใน ๒๘ ข้อที่มี ตัวเลขโผล่
มาจากที่อื่น ตำราเรียกว่า "เกนทร์อดีต ๑๑ ปี" แล้วไม่มีนิยาม ไว้ที่ใดเลย ผลคือเดิน
ข้อนี้ขึ้นใหม่ไม่ได้ ทำได้เพียงยอมรับผลลัพธ์ที่ ตำราให้มาแล้วเดินต่อ

ส่วนข้อ ๑๔ คือจุดที่ปัญหาใหญ่ของคัมภีร์ปรากฏตัวเต็ม ๆ — ตำราเดิน ตัวอย่าง
หาธาตุประจำพระอาทิตย์ ได้ผลว่าตกที่บุพพวิเทห์ แล้วเรียกบุพพ- วิเทห์ว่าสุริช
ธาตุ ทั้งที่หน้า ๖๖๗ คำนวณบุพพวิเทห์ได้ ๒๒ ซึ่งเป็นปาปธาตุ (เรื่องทวีปกับธาตุ
ที่ตำราผูกกลับด้านกันเอง — ดูบท 2)

เรียบเรียง

ข้อ ๑๕–๒๓ — ภูมิ หน่วยเวลา ฤกษ์ และยาม

ข้อ	วิธีตามตำรา	ได้	เดินย้อน
๑๕	สุริยมณฑล ๕๐ ÷ ๕ = ๑๐ (กศ อมฤต) · เอา ๒, ๓, ๗, ๙ ลบที ละฐาน	๘ · ๗ · ๓ · ๑ = ปาปเคราะห์ตกภูมิ · นับถอยหลังจากราหูที่ทิศพายัพ เว้น ภูมิสมเคราะห์ทุกที	✓ ๑๐–๒=๘ · ๑๐–๓=๗ · ๑๐–๗=๓ · ๑๐–๙=๑
๑๖	จันทร์มณฑล ๔๙ ÷ ๕ = ๙ · เอา ๓, ๔, ๕, ๗ ลบทีละฐาน	๖ · ๕ · ๔ · ๒ = สมเคราะห์ตกภูมิ · นับ ถอยหลังจากศุกรที่ทิศอุดร เว้นภูมิ ปาปเคราะห์ทุกที	✓ ๙–๓=๖ · ๙–๔=๕ · ๙–๕=๔ · ๙–๗=๒
๑๗	สุริยมณฑล ๕๐ ÷ อายุโกลี ๓๐ · เศษ ๒๐ × ๓	มหานาที่ ๖๐ ต่อวันหนึ่ง	✓ ๕๐÷๓๐ = ๑ เศษ ๒๐ · ๒๐ × ๓ = ๖๐
๑๘	จันทร์มณฑล ๔๙ ÷ ธาตุ ๔ · เศษ ๑ × ๓๐	กวาศมาส ๑๒ และ เดือนหนึ่ง ๓๐ วัน	✓ ๔๙÷๔ = ๑๒ เศษ ๑
๑๙	จันทร์มณฑล ๔๙ ÷ ปฐุมเก นทร์ ๒ แล้วบวกลัพท์ เศษ ตัว หาร	นักขัตฤกษ์ ๒๗	✓ ๔๙÷๒ = ๒๔ เศษ ๑ · ๒๔+๑+๒ = ๒๗
๒๐	อัฐฐเคราะห์ ๘ ÷ เบ็ญจขันธ์ ๕	ยาม ครุ · ภูมิ · สุริชะ เป็น ๓ ประวรรต	✓ เลข ๘÷๕ = ๑ เศษ ๓ · ใช้ตัวหาร ๕ เศษ ๓ ลัพท์ ๑ ⇒ ๕ ครุ · ๓ ภูมิ · ๑ สุริ ชะ
๒๑	กวาศราศี ๑๒ ÷ นามวัน ๗	ยาม สุริชะ · เสาร์ · ครุ เป็นปัญจะ ประวรรต	✓ ๑๒÷๗ = ๑ เศษ ๕ ⇒ ๑ สุริชะ · ๗ เสาร์ · ๕ ครุ
๒๒	กวาศราศี ๑๒ ÷ ธาตุ ๔	ยาม ภูมิ · เสาร์ · พุโร เป็นปัญจะ ประวรรต	⚠ ๑๒÷๔ = ๓ เศษ ๐ เชิงหาร ๔ ⇒ ได้ ๓ ภูมิ และ ๔ พุโร แต่ เสาร์ (๗) ไม่มี ที่มาในสามเลขนี้
๒๓	อายุโกลี ๓๐ ÷ ธาตุ ๔	ยาม พุธ · จันเท · เสาร์ เป็น ๓ ประวรรต	✓ ๓๐÷๔ = ๗ เศษ ๒ เชิงหาร ๔ ⇒ ๔ พุธ · ๒ จันเท · ๗ เสาร์

ตาราง ๓.๓ · เกณฑ์ข้อ ๑๕–๒๓ (น.๖๗๑–๖๗๒) — ภูมิพระเคราะห์ หน่วยเวลา ฤกษ์ และยาม. ข้อ ๑๗–๑๙ ให้หน่วยเวลาที่
ตารางทั้งเล่ม ๔ ใช้ — ๑ วัน = ๖๐ มหานาที่ · ๑ เดือน = ๓๐ วัน · สังเกตว่า คัมภีร์อสังีตราฤกษ์บอก หน่วยมหานาที่ไว้ตรง ๆ ตรง
นี้ ต่างจากคัมภีร์เจกตรียางค์เกษร ที่ไม่บอกและต้องสอบย้อนเอาจากตัวเลขในตาราง (ดูบท 15 · ข้อที่ยังรวมติ) ⇒ **หน้านี้อาจ
เป็นหลักฐานที่ปิด ข้อที่ยังรวมติ ได้** ถ้าเจ้าของยอมรับ ว่าสองคัมภีร์ใช้หน่วยเดียวกัน — แต่คัมภีร์คนละเล่มกัน จึงยัง ไม่ปิดให้
ในขั้นนี้

ข้อ ๑๗ มีค่าเกินตัวเอง เพราะเป็นที่เดียวในเล่ม ๔ ทั้งเล่มที่ **บอกตรง ๆ ว่าหนึ่งวัน
มี ๖๐ มหานาที่**

คัมภีร์เจกตริยางค์เกษตรใช้หน่วยมหานาทีตลอดทั้ง ๒๘ ตาราง แต่ไม่เคย บอกว่า
หนึ่งวันมีคัมมหานาที ค่า ๖๐ ที่ใช้สอบทานตารางเหล่านั้นจึงเป็นค่าที่ ถอดออกมา
จากตัวเลขในตารางเอง ไม่ใช่คำของตำรา (ดูบท 15)

หน้า ๖๗๑ จึงอาจเป็นหลักฐานที่ปิดช่องว่างนั้นได้ — **แต่ปิดไม่ได้ในขั้นนี้** เพราะ
เป็นคนละคัมภีร์กัน การยืมนิยามข้ามคัมภีร์คือสิ่งที่บท 1 เตือนไว้ ตั้งแต่ต้นเล่ม
ข้อนี้จึงยังเปิดไว้เป็นข้อที่ต้องตัดสินใจก่อนนำไปใช้

เรียบเรียง

ข้อ ๒๔-๒๘ — เกนทร์ลบทั้งห้า

ข้อ	วิธีตามตำรา	ได้	เงินย่อน
๒๔	เงาบุณนาท ๒๗๐ ÷ ๕ = ๕๔ · × ปฐุม เกนทร์ ๒	๑๐๘ เกนทร์ลบ ปาปราตุ	✓ ๒๗๐ ÷ ๕ = ๕๔ · ๕๔ × ๒ = ๑๐๘
๒๕	(๒๗๐ + ๒๒๐) ÷ ๕ × ๒ + แนว ราศี ๙	๒๐๕ เกนทร์ลบ สุริช	✓ ๔๙๐ ÷ ๕ = ๙๘ · ๙๘ × ๒ = ๑๙๖ · ๑๙๖ + ๙ = ๒๐๕
๒๖	(๒๗๐ + ๒๒๐ + ๓๑๐) ÷ ๕ × ๒ - ปฐุมเกนทร์ ๒	๓๑๘ เกนทร์ลบ อมฤต	✓ ๘๐๐ ÷ ๕ = ๑๖๐ · ๑๖๐ × ๒ = ๓๒๐ · ๓๒๐ - ๒ = ๓๑๘
๒๗	(๒๗๐ + ๒๒๐ + ๓๑๐ + ๖๐๐) ÷ ๕ × ๓ + ๓ศอมฤต ๑๐	๘๕๐ เกนทร์ลบ โกสิราตุ	✓ ๑๔๐๐ ÷ ๕ = ๒๘๐ · ๒๘๐ × ๓ = ๘๔๐ · ๘๔๐ + ๑๐ = ๘๕๐ — ● แต่หน้าอื่นใช้ ๘๔๐ และ ๔๒๐ (จุดขัดแย้ง)
๒๘	อักษระ กะ-ฟ อ ๓๓ ตัว + อฏฐ เคราะห์ ๘ = ๔๑ · × เบ็ญจขันธ์ ๕	๒๐๕ เกนทร์ลบ อสีติราตุ	✓ ๓๓ + ๘ = ๔๑ · ๔๑ × ๕ = ๒๐๕

ตาราง ๓.๔ · เกนทร์ข้อ ๒๔-๒๘ (น.๖๗๒) — เกนทร์ลบทั้งห้า ซึ่งเป็นก้าวแรกของทุกสูตรในคัมภีร์. ข้อ ๒๘ น่าสังเกตเป็น
พิเศษ: ได้ ๒๐๕ เท่ากับข้อ ๒๕ พอดี แต่มา คนละทาง (ทางหนึ่งจากเงาไม้ อีกทางจากจำนวนอักษระบาลี) — และ เลข ๒๐๕ นี้
เองที่กลายเป็นตัวลบมาตรฐานของภาคที่สองทั้งภาค (บท 8 ใช้ "เอา ๒๐๕ ลบ เอา ๘๐ หาร" ซ้ำแทบทุกวิธี)

ห้าตัวนี้คือสิ่งที่ผู้ใช้จริงต้องหยิบก่อนอื่นเสมอ ทุกสูตรตั้งแต่หน้า ๖๗๔ เป็นต้นไป
ขึ้นต้นเหมือนกันหมด — ตั้งจุลศักราชเกิด เอาเกนทร์ลบของ วันเกิดลบ แล้วหาร
แล้วเอาเศษไปลบด้วยอายุราตุตามลำดับ

หยิบผิดตัวเดียวคือผิดทั้งดวง

ยังไม่ยุติ · เรียบเรียง

เกนทร์ลบโกสิราตุ — สามค่าในคัมภีร์เดียว

ค่า	ปรากฏที่	ใช้คู่กับตัวหาร	ข้อสังเกต
๘๕๐	น.๖๗๒ ข้อ (๒๗)	— (เป็นการประกาศค่า ไม่ได้ใช้)	เดินตามวิธีที่ตำราให้แล้วได้ ๘๕๐ จริง
๔๒๐	น.๖๗๔ ข้อ (๑) และ (๒) · น.๖๗๘ ข้อ (๕) · น.๖๗๙ ข้อ (๗)	๑๐๘	เป็นค่าที่สูตรใช้งานจริงในภาคที่หนึ่ง
๘๔๐	น.๗๒๓ · น.๗๒๕ · น.๗๒๗	๗๙	= ๘๕๐ - ๑๐ พอดี คือไม่บวกทศมฤต ๑๐ · ใช้ในระบบราตุนิ่ง/ราตุวิษของภาคที่สาม

ตาราง ๓.๕ · ● **จุดขัดแย้ง — เกนทร์ลบโกสิราตุมีสามค่าในคัมภีร์เดียวกัน.** ความสัมพันธ์ของสามค่าชัดเจนทางเลขคณิต — $๘๕๐ - ๑๐ = ๘๔๐$ และ $๘๔๐ \div ๒ = ๔๒๐$ · แต่ **ตำราไม่ได้อธิบายว่าใช้ค่าใดเมื่อไร** และไม่ได้บอกว่าสามค่านี้เกี่ยวกัน · ข้อสังเกตเรื่องอัตราส่วน เป็นของฉบับนี้ ไม่ใช่ของตำรา — ยกมาเพื่อชี้ว่านี่ไม่น่าจะเป็นความคลาดสุม แต่เป็นชั้นการใช้งานที่ต่างกัน $\Rightarrow$ **ยังตัดสินใจไม่ได้ ห้ามเลือกค่าเดียวไปทำเครื่องคำนวณ**

สามค่านี้ไม่ใช่ความคลาดแบบสุม ระยะห่างระหว่างกันเป็นระเบียบเกินไป ๘๕๐ ลบ ๑๐ ได้ ๘๔๐ และ ๘๔๐ หารสองได้ ๔๒๐ — และแต่ละค่าจับคู่กับ ตัวหารคนละตัว (๔๒๐ คู่กับ ๑๐๘ · ๘๔๐ คู่กับ ๗๙)

ข้อสังเกตนี้เป็นของฉบับนี้ ไม่ใช่คำของตำรา และยกมาเพื่อจุดประสงค์ เดียวคือชี้ว่า **อย่าเพิ่งเลือกค่าใดค่าหนึ่งไปทำเครื่องคำนวณ** เพราะถ้า ทั้งสามค่าถูกต้องในบริบทของตัวเอง การเลือกค่าเดียวจะทำให้ระบบที่ เหลือพังทันที

ผู้เขียน

บทนี้ได้อะไรมา และยังขาดอะไร

ได้มา — ค่าคงที่ครบชุดพร้อมที่มา ตรวจสอบแล้วลงตัว ๒๖ จาก ๒๘ ข้อ กำลังพระเคราะห์ทั้งแปดที่รวมกันได้ ๑๐๘ หน่วยเวลาที่บอกไว้ตรง ๆ และ เกนทร์ลบทั้งห้าที่เป็นประตู่เข้าสู่ทุกสูตรของคัมภีร์

ยังขาด — ที่มาของเลข ๑๑ ในข้อ ๑๐ · การจับคู่ชื่อยามกับเลขในข้อ ๒๒ · และการตัดสินใจว่าเกนทร์ลบโกสิราตุคือค่าใด

ที่สำคัญที่สุด บทนี้ยังตัดสินใจไม่ได้ว่าทวีปใดคู่กับราตุใด — ข้อค้างที่ยกมา ตั้งแต่
บท 2 ผู้อ่านที่จะเดินสูตรในบท 4 จริง ๆ ต้องเลือกข้างก่อน และฉบับนี้จะเดินตาม
ฝั่งที่ตำราใช้จริง พร้อมประกาศทุกครั้งว่ากำลังเดินตามฝั่งไหน